

## Ειρήνη Γέρμαν, «Η άλλη πλευρά»

Μέρα 75. Ακόμα κυριαρχώ στην Γη, κάνοντας τους άλλους ιούς περήφανους. Βέβαια, δεν έχω τόση επιτυχία όπως η ισπανική γρίπη, αλλά έχω προκαλέσει πάνω από εκατό χιλιάδες θανάτους. Σε αυτό έχουν μερίδιο της ευθύνης και οι άνθρωποι, γιατί όταν τους δόθηκε η απλή εντολή να μείνουν σπίτι και να πλένουν πιο συχνά τα χέρια τους, οι περισσότεροι είτε πανικοβλήθηκαν είτε το θεώρησαν γελοίο και παράκουσαν συντελώντας στην εξάπλωσή μου.

Τώρα πια όλοι νομίζουν ότι είμαι μοχθηρός και εχθρικός, αλλά εγώ δεν συμφωνώ με αυτό. Εγώ το μόνο που θέλω είναι να είμαι αποτελεσματικός στη δουλειά μου. Όπως δουλειά των οικοδόμων είναι να χτίζουν και των καθηγητών να διδάσκουν, έτσι και μένα η δουλειά μου είναι να μολύνω. Άλλωστε, αν το καλοσκεφτεί κάποιος, δεν μου δόθηκε άλλη επιλογή. Δεν με ρώτησε ποτέ κανείς: «Μήπως έχεις κουραστεί από το να σε θεωρούν κακό; Μήπως αντί να μολύνεις και να καταστρέφεις ζωές, αν μπορούσες, θα επέλεγες να βοηθάς τον κόσμο;»

Ναι θα το επέλεγα. Αλλά από τη στιγμή που όλοι οι φίλοι και συγγενείς μου είναι ιοί και μολύνουν και καταστρέφουν, δεν είχα μεγάλα περιθώρια να είμαι διαφορετικός. Κανείς δεν το καταλαβαίνει αυτό και ούτε πρόκειται να το καταλάβει. Όμως κάποιες φορές με πνίγει το δίκιο. Πάρτε για παράδειγμα τους κυνηγούς. Και κείνοι σκοτώνουν πλάσματα, όμως κανείς ποτέ δεν τους είπε μοχθηρούς ή εχθρικούς. Εγώ γιατί να αποκαλούμαι έτσι; Επειδή κάνω τη μόνη δουλειά που ξέρω και στην οποία είμαι καλός; Το θεωρώ παράλογο.

Οπότε απλώς αποδέχθηκα αυτό που είμαι και προχώρησα. Στην ιεραρχία όμως είμαι περίπου στη μέση. Θυμάμαι ακόμα την πρώτη μου προαγωγή. Ο μπαμπάς μου ήταν πολύ περήφανος για μένα. Πήγαινε στον Έμπολα, στη Γρίπη και στον Ιό Ρότα και τους έλεγε: «Ο μικρός προκάλεσε τον πρώτο του θάνατο χθες! Προσέχετε παιδιά γιατί ο γιος μου μπορεί να σας ξεπεράσει αν το θέλει.»

Στο σύστημά μας παίρνεις προαγωγή (αλλάζεις βαθμίδα) αν είσαι πολύ μολυσματικός, αν είσαι πολύ θανατηφόρος, αν άργησε να βρεθεί το εμβόλιο για να σταματήσει η εξάπλωσή σου ή αν απλώς έχεις προκαλέσει μεγάλο πανικό. Έχουμε πολλές βαθμίδες, για να υπάρχουν περιθώρια να σε ξεπεράσει κάποιος άλλος ιός. Η πρώτη προαγωγή που παίρνεις είναι όταν προκαλείς τον πρώτο θάνατο. Μετά από αυτό οι άλλοι ιοί σε χαιρετάνε όταν σε βλέπουν και σου δίνουν συμβουλές. Αν δεν έχεις προαχθεί σημαίνει ότι γενικά δεν είσαι πολύ καλός στη δουλειά σου και οι άλλοι ιοί δεν ασχολούνται καν μαζί σου.

Κάθομαι και σκέφτομαι πού και πού όλους εκείνους που τους έχω καταστρέψει τη ζωή και στεναχωριέμαι. Πολλοί θα νομίσουν ότι είμαι πολύ κυνικός που το λέω αυτό αλλά εγώ το εννοώ. Δεν μ' αρέσει να βλέπω τον πόνο στα μάτια των ανθρώπων, ούτε να ακούω τον ήχο της φωνής τους όταν σπάει. Δεν το 'χω πει αυτό σε κανέναν από τους φίλους μου γιατί εκείνοι δεν νιώθουν το ίδιο. Εκείνοι συναγωνίζονται και μεταξύ τους για το ποιος είναι πιο ισχυρός, αλλά για μένα τα πράγματα είναι διαφορετικά. Το βλέπω σαν

μια αγγαρεία που δεν σ' αρέσει και όσο και να παρακαλός δεν μπορείς να αποφύγεις. Μισώ το να σκοτώνω. Στον πρώτο θάνατο που προκάλεσα έκλαιγα για τρεις μέρες, αν και κανείς δεν το 'μαθε ποτέ αυτό.

Οι ασθενείς πεθαίνουν και κανείς δεν μπορεί να τους βοηθήσει. Δεν αφήνουν τους φίλους και τους συγγενείς τους να τους επισκεφθούν. Κι έτσι το χειρότερο είναι ότι πεθαίνουν μόνοι, χιλιάδες άτομα που δεν επιτρέπεται να πουν αντίο στους αγαπημένους τους ανθρώπους εξαιτίας μου. Σκέφτομαι ότι καμιά φορά ο θάνατος είναι λιγότερο επώδυνος από το βασανιστήριο της μη επαφής.

Τον λυπάμαι τον άνθρωπο κατά βάθος. Νομίζει ότι είναι παντοδύναμος με τα χρόνια ιστορίας που κουβαλάει, με τα τεχνολογικά επιτεύγματά του, με την πνευματική ανωτερότητά του. Και να που ένας νεογέννητος ιός σαν εμένα έρχεται να του κλονίσει τις πεποιθήσεις και να του θυμίσει πως η αξία της ζωής ταυίζεται με την συνύπαρξη με τον άλλον.

Υπάρχουν οικογένειες που δεν χάνουν την ελπίδα τους αυτή την περίοδο και –πρέπει να με πιστέψετε- τις θαυμάζω. Θαυμάζω επίσης τους γιατρούς, τους δασκάλους, τους δημοσιογράφους, τους υπαλλήλους των σουπερ μάρκετ, τους ανθρώπους που δεν μπορούν να δουλέψουν πλέον και προσπαθούν να τα βγάλουν πέρα, τους ανθρώπους που μένουν σπίτι για να προστατεύσουν τους άλλους και όλους όσους είναι δυνατοί αυτή την περίοδο. Το ξέρω ότι ακούγεται περίεργο να το λέω εγώ αυτό.

Τώρα διάφοροι ερευνητές, γιατροί και επιστήμονες ψάχνουν το εμβόλιο για τον covid-19 όπως με λένε. Τα συναισθήματά μου γι' αυτό είναι ανάμεικτα. Από τη μία θα χαρώ να σταματήσουν να πεθαίνουν και να υποφέρουν πλάσματα εξαιτίας μου, όμως από την άλλη θα χάσω την εύνοια του πατέρα μου και δεν θέλω να γίνει αυτό, γιατί μπορεί να μην με καταλαβαίνει αλλά είμαστε οικογένεια.

Το μόνο που έχω να πω είναι συγγνώμη, αναγκάστηκα να το κάνω αυτό. Να έχετε ελπίδα, γιατί ενωμένοι θα βρείτε τη θεραπεία. Αυτή η πανδημία μπορεί να σας διδάξει να συνεργάζεστε για να πετύχετε έναν κοινό στόχο, να σέβεστε την φύση και τον πλανήτη στον οποίο ζείτε μη θεωρώντας τον εαυτό σας κυρίαρχο, αλλά μόνο φιλοξενούμενο, να εκτιμάτε όλα όσα είχατε και τώρα στερείστε εξαιτίας μου και να συνειδητοποιήσετε την αξία της ανθρώπινης ζωής.

Όπως καταλάβατε είμαι ξεχωριστός. Ξέρω ότι πολλοί δεν θα πιστέψουν ότι δεν είμαι ένας ψυχρός δολοφόνος που παίρνει χαρά από τον θάνατο των άλλων, αλλά πάντα θα υπάρχει κάποιος που θα σε αμφισβητεί, όποιος και να είσαι, όσο σημαντικό πρόσωπο και να είσαι. Απλά ελπίζω κάποιος εκεί έξω να με καταλάβει.